

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 731/2012/4. szám

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek a jogtanácsos által képviselt Rendőrfőkapitánya alperes elleni közigazgatási bíróság tárgyában hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Törvényszék 2012. június 7. napján kelt 27.K.34.559/2011/4. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 27.K.34.559/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Kft. által üzemben tartott forgalmi rendszámú gépjárművel 2010. május 28. napján a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975.(II.5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 14.§ (1) bekezdésének d) pontjában foglalt előírást megszegve közlekedtek, ezért Megye Rendőrfőkapitánya, mint elsőfokú hatóság a 2010. június 24-én meghozott határozatával a gépjármű üzemben tartóját 45.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte. Az üzemben tartó bejelentette, hogy a gépjárművet a kérdéses napon a felperes használta.

Az elsőfokú hatóság a mentesülési igazolásra figyelemmel határozatát a 2010. szeptember 6-án kelt határozattal visszavonta, majd ugyanezen a napon kelt 21000/00237385/5/2010.ált. számú határozatával a felperest 45.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezése folytán alperes a 2011. április 18. napján kelt 21000/00237385/12/2010.ált. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Állította a határozat 60 napos jogvesztő határidőn túl került meghozatalra és kézbesítve.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találva az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy az üzemben tartó mentesülését követően a gépjárművet használó személlyel szemben a közúti közlekedésről szóló 1998. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 21.§ (4) bekezdésében, a 410/2007.(XII.29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 9.§ (4) bekezdésében meghatározott 60 napos jogvesztő határidőn belül kell a közigazgatási bírság kiszabásáról határozni és a határozatot

közölni. E határidőn túl a hatóság bírság kiszabására nem jogosult, mert a határidő anyagi jogi természetű határidő, e határidőn túl a bírság kiszabása iránti igény elenyészik. A rendelkezésre álló közigazgatási iratokból megállapíthatóan az elsőfokú hatóság a gépjármű használójával szemben a 2010. május 28-i jogsértéshez képest 2010. szeptember 6-án hozott határozatot és azt október 8-án, tehát a 60 napos jogvesztő határidőn túl kézbesítette.

Kifejtette, hogy az alperesnek az az eljárása, hogy amennyiben az ügyfél részéről a közigazgatási bírság kiszabásáról szóló elsőfokú határozat kézhezvétele után kerül sor a mentesülés igazolására, akkor az ügyintézési határidőt nem a Kkt. 21.§ (4) bekezdésében meghatározott 60 napos jogvesztő határidőben, hanem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 33.§ (1) bekezdése szerinti 22 munkanapos ügyintézési határidőben számítja, téves, jogszabállyal alá nem támasztott. Olyan jogszabályi rendelkezés nincs, amely a mentesülés esetére figyelmen kívül hagyhatóvá tenné a jogvesztő határidőre vonatkozó előírás betartását. A használóval szembeni eljárásra a Ket. 33.§ (1) bekezdése nem alkalmazható.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti Kkt. 21.§ (1)-(2), (4)-(5) bekezdéseit, 21/A.§ (2) bekezdését, az R. 9.§ (4) bekezdését, a Ket. 33.§ (1) bekezdését, az 1/2010.(II.18.) KJE jogegységi határozatot. Állította a bírságolási határidő szempontjából különbség van az üzemben tartó és a gépjárművet használatra átvevő személy között. Mentés esetén a használóval szemben – miután az üzemben tartóval szemben a Kkt. 21.§ (4) bekezdése szerinti határidőt betartva jártak el -, már a Ket. 33.§ (1) bekezdése szerinti általános ügyintézési határidő irányadó.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kkt. 21.§ (4) bekezdése előírása szerint a bírságot a hatóság az (1) bekezdésben meghatározott előírás megszegését követő 60 napon belül szabja ki. Az R. 9.§ (4) bekezdése szerint a Kkt. 21.§ (4) bekezdésében meghatározott határidő jogvesztő. A határidő számítása során a bírság akkor tekinthető kiszabottnak, ha a határozatot az ügyfélnek a Ket. szerint kézbesítették.

A fentebb idézett jogszabályi rendelkezések alapján a Kkt-ben előírt határidő anyagi jogi, jogvesztő határidő. Ez a határidő nem hosszabbodik, nem szakad meg akkor sem, ha a gépjármű üzemben tartója az eljárás során, akár az elsőfokú határozatot követően mentesülése érdekében a szükséges igazolást benyújtja és emiatt a hatóságnak a gépjárművet használatra átvevő személlyel szemben kell eljárnia. A jogvesztő határidőt ebben az esetben is a közlekedési szabályszegés napjától kell számítani.

Sem a Kkt., sem az R. vonatkozó rendelkezései nem teszik lehetővé azt, hogy a gépjármű használójával szemben a Ket. 33.§ (1) bekezdésében írt általános ügyintézési határidő alkalmazásával lehessen eljárni. Az R. 9.§ (4) bekezdése kizárólag a határozat kézbesítésével összefüggésben rendelkezik a Ket. alkalmazhatóságáról. Az 1/2010.(II.18.) KJE jogegységi határozatból az alperes határidőkre vonatkozó gyakorlata, eljárása jogszerűségére nem vonható le következtetés, a jogegységi határozat nem a használatra átvevővel szembeni eljárási határidőkről rendelkezett.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet – amely felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg – a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes az elsőfokú eljárásban pernyertessége esetére perköltsége megtérítését nem kérte, ezzel ellentétes nyilatkozatot a felülvizsgálati eljárásban sem tett, ezért a költségviselésről a Pp. 270.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (2) bekezdése alapján határozni nem kellett.

A le nem rótt felülvizsgálati illetéket az alperes személyes illetékmentessége folytán a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. május 29.

Dr. Tóth Kincső a tanács sk. elnöke, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Buzinkay Zoltán sk. bíró